

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er hr. Jakob Axel Nielsen godt nok ikke ordfører på det her område, men som han tidligere har antydnet, er han jo ordfører på det arbejdsmarkedspolitiske område, og det er jo i virkeligheden det, det her handler om, så jeg vil stille hr. Jakob Axel Nielsen et enkelt spørgsmål:

Er det ikke rigtigt, at med rettigheder følger der pligter? Og bør det ikke også være sådan, at når man har retten til at lede og fordele arbejdet, har man også pligten til at sikre, at det sker i overensstemmelse med landets love? Hvordan kan man, når man har retten til at lede og fordele arbejdet, hævde, at man er ansvarsfri, hvis den måde, arbejdet udføres på, er i strid med landets love? Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg taler netop for en skærpelse af ansvaret for dem, der kan gøre det bedre.

Det er rigtigt, at rettigheder og pligter følges ad, men her kommer pligten som en tyv om natten med en straf, uanset om man har levet op til alt, hvad der var menneskeligt muligt. Arbejdsgiveren har en pligt til at gøre det så godt som muligt, men selv om han gør det, får han en straf, og jeg bruger ordet straf, fordi jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi i det her Folkeeting accepterer sondringen mellem, om folk skal betale en erstatning eller ifalde en straf. For eksemplets skyld og for, at det skal stå tydeligt for hr. Per Clausen, kunne det jo være, at den her straf ikke var en bøde, men fængsel, uden at der var noget som helst at bebrejde nogen. Det kan ikke være rimeligt.

Derfor skal rettigheder og forpligtelser følges ad, og derfor siger jeg: Kære arbejdsgiver, nu bliver det et almindeligt uagtsomhedsansvar, og det vil sige, at hvis du ikke lever op til det ansvar, det er at gøre alt, hvad der er menneskeligt muligt for at undgå skader og dødsfald i din virksomhed eller på den arbejdsplads, du er sat til at administrere, så falder hammeren.

I den forbindelse er jeg parat til at hæve bødeniveauet, for så er der noget at bebrejde, men her giver vi bøder, uden at der er noget som helst at bebrejde. Det er forkert på det strafferetlige område.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes ikke, hr. Jakob Axel Nielsen svarer på det, der er kernen, nemlig at når man har retten til at lede og fordele arbejdet – retten til at lede og fordele arbejdet! – hvordan kan man så som arbejdsgiver være uden skyld i, at arbejdet udføres på en måde, som er i strid med lovgivningen? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Man har jo retten til at lede og fordele, og så har man vel også ansvaret for, hvordan arbejdet bliver udført, uanset hvordan man i øvrigt har valgt at organisere tingene på arbejdspladsen.

Så jeg mener, at det, der står tilbage, er, at i virkeligheden forsøger hr. Jakob Axel Nielsen at frikende arbejdsgiverne for at have det fulde ansvar, som følger med at have retten til at lede og fordele arbejdet, og det er det, jeg ikke kan forstå, for ret og pligt er vel sådan noget, der efter de Konservatives opfattelse hænger nøje sammen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Selv om jeg meget sjældent er enig med hr. Per Clausen politisk, så ved jeg, at hr. Per Clausen ikke er nogen ubegavet mand. Når han så stadig væk ikke vil forstå, hvad det er, jeg siger, selv om jeg svarede før, tager jeg det som et udtryk for, at hr. Per Clausen ønsker en i virkeligheden unødigt polemisering.

Lad os vende tilbage til det, jeg svarede på før, nemlig at arbejdsgiveren har retten til at lede og fordele arbejdet. Ja, det har han. Men det, der er problemet i den her sag, er, at uanset hvor længe og hvor godt han leder og fordeler arbejdet, og uanset hvad han gør, og hvor tit han siger, at man skal huske at tage den her sikkerhedshjelm på, uanset om han husker at hænge en krog op på alle hjørner i virksomheden og hænge en sikkerhedshjelm der, så der ikke skulle være nogen undskyldning for at tage den af krogen og sætte den på hovedet – hvis der så er nogen, der ikke gør det, så får han alligevel en straf.

Det er i virkeligheden det, jeg anholder, nemlig at man giver en straf til den, der har gjort, hvad der var menneskeligt muligt, og det burde heller ikke være hverken hr. Per Clausens eller Enhedslistens opfattelse. Men det er måske kun, fordi det er en arbejdsgiver, at hr. Per Clausen tænker anderledes, end man normalt gør, nemlig at man kan straffe mennesker, uden at der er noget som helst i denne verden at bebrejde dem.